

پیار تیز پرواز وحی

از گردان ادبی امام سجادعلیه السلام، سوره ملک

پریدن باشکوهت، طیران توحید است که هر بار توحید، اراده مُلک و وسعت قلمرو کرد، اول تو را به پرواز درآورد! یک روز تا حبشه و یک روز تا روم و روزی تا طبقات هفت گانه آسمان!

تو رجم هر شیطان بودی چون همیشه تماماً به میدان می‌آمدی که هر گاه سرداری تماماً به معرکه وارد شد،

ظرفیت شناسی

از گردان مالک و سلمان

بحث ظرفیت و ظرفیت‌سازی در جمع‌ها خیلی مهم است. حضرت موسیعلیه السلام در زمانی انقلابش را شروع کرد و در زمانی انقلاب را صورت داد. زمان داشت. حضرت امامعلیه السلام انقلاب را از سال ۴۲-۴۳ شروع کرد، اما سال ۵۷ ظرفیت مملکت به حدی رسید که شاه را بیرون کند و حکومت اسلامی تشکیل دهد. برای جریان‌سازی فقط ظرفیت رهبر کافی نیست. باید جمع‌هایی که بتوانند منویات او را اجرا کنند وجود داشته باشد. الان رهبر فرزانه داریم، اما مجموعه‌هایی که دنبال او حرکت کنند، وجود ندارد. لذا رهبر دستش بسته می‌شود.

هر مجموعه‌ای و هر خانه‌ای ظرفیتی غیر از ظرفیت فردی دارد. ممکن است در جمعی افراد توانمند زیاد باشند، اما مجموعه قدرت استفاده از این ظرفیت‌ها را نداشته باشد، به هر حال هر ساختار، ظرفیتی دارد. هر کس می‌تواند در خانه‌اش ظرفیت‌سنجی و ظرفیت‌سازی کند. هر چه تعداد بچه‌های یک خانه بیشتر باشد، ظرفیت ایجاد می‌شود برای جریان‌سازی در آن خانه. هر چه علم یک خانواده زیاد شود، قدرت جریان سازی‌شان افزایش می‌یابد. اینها عوامل ظرفیت‌سازی است. هر چه اعضای خانواده در روزمرگی قرار گیرند، ظرفیتشان کم می‌شود. وقتی علم با آنها قرین شود، ظرفیتشان بالا می‌رود.

برای جریان‌سازی فقط ظرفیت رهبر کافی نیست.

باید جمع‌هایی که بتوانند منویات او را اجرا کنند

وجود داشته باشد.

یکی از موضوعات حوزه خانواده، بالا بردن ظرفیت آن است. چطور می‌شود ظرفیت معنوی یا مادی یک

تعقل و شنیدن به میدان آمده است و حجت به این تمامیت بر همه کس تمام است!

تو که به میدان می‌آمدی، سؤال‌ها فراوان می‌شد که کیست آن که حقیقت زمین است در امان و ثبات؟ و حقیقت آسمان و پرواز و یاری و رزق و هدایت کیست؟ و این همه شکوه، واگویی‌های از خشیت قلبی کسی است که آمدنش دل‌ها را به خشیت وامی‌داشت!

نذیر که تو را می‌دید، قلبش به احترام می‌ایستاد و با دلی

خانواده را بالا برد؟ یک عامل جمعیت است، عامل دیگر علم است و عوامل دیگری نیز وجود دارد.

هر مجموعه ظرفیتی دارد. این ظرفیت به دو چیز بسته است. یکی به ساختار آن (مثل محدودیت‌های مکانی، جغرافیایی، و...)، یکی هم به افراد داخل مجموعه که هر کدامشان مختصاتی دارند. ظرفیت در هر دو زمینه باید بهینه شود، هم در ساختار و هم در زمینه افرادش.

آیا ظرفیت فعلی شما، ظرفیت حقیقی شما

است که باید فعال می‌شد؟ آیا این ظرفیت

قوت بیشتری هم می‌توانست بگیرد؟

مجموعه آموزش‌هایی را برای افرادش طراحی می‌کند. در مجموع هر کدام از افراد به ظرفیتی می‌رسند. ظرفیتی علمی، اجتماعی (مدار، انصاف، سازگاری با مردم، روابط اجتماعی، جریان سازی) و طهارتی. هر از چند گاهی جمع لازم است خود را بررسی کند:

- آیا ظرفیت فعلی شما، ظرفیت حقیقی شما است که باید فعال می‌شد؟ آیا این ظرفیت قوت بیشتری هم می‌توانست بگیرد؟

- هرکس از نظر علمی، اجتماعی و طهارتی نسبت به گذشته چه‌قدر ارتقا پیدا کرده است؟

- چه کمبودهایی در مجموعه وجود داشته که ظرفیت همه در حداکثرش فعال نشده است؟

- چه اتفاقی برای هر فرد بیفتد ظرفیتش فعال می‌شود؟! استعداد هایش رو می‌آید؟ آیا باید فضای اجرایی برایش فراهم شود؟ آیا روش دارد اما نمی‌تواند از روش استنتاج کند و استفاده کند؟ آیا نظام طهارتی فرد ایراد دارد؟

- چه بخشی از این موانع به خود فرد وابسته است، چه بخشی به جمع و چه بخشی به ساختار؟

آن‌چه که بدیهی است، این است که در هر جمع، در هر سه زمینه به اصلاح نیاز است: اصلاح ساختار، اصلاح

آرام به نماز جعفر، قامت می‌بست!

نذیر تو را حجتی برای شکر می‌دید و سمع و ابصار و افنده، در دیدار تو با نذیر موضوع گفتگو می‌شد!

تو ماء معینی برای لبهای خشکیده نذیر و در منظر نگران نذیر، کفین تو معنای موت و حیات دارد که وای اگر آب علقمه دستانت فرو بریزد! نذیر تو را به پرواز درآورده بود یک روز تا حبشه، یک روز تا روم، یک روز تا کربلا!

جمع، اصلاح فرد

اگر ما بخواهیم مجموعه‌مان وارد فضای جدی جامعه شود، لازم است ظرفیت ورود به عرصه‌های جدی را پیدا کند. مطالبه جامعه از مجموعه‌هایی مثل ما زیاد است و ما باید ظرفیتش را در خود ایجاد کنیم. قرآن خواندن ما باید طوری باشد که افراد بتوانند به صحنه‌های نمایشی، علمی، حتی دانشگاه ورود داشته باشند. جمع توانایی تولید مقاله‌های علمی داشته باشد.

فاصله جمع ما با عرصه‌های جدی خیلی کم است. عرصه‌های جدی خیلی خشند. در عرصه جدی باید بتوانید از کاری که کردید، دفاع کنید. لازم است افرادی داشته باشیم که بتوانند مبانی تربیت دینی کودک را از قرآن بگیرند. قدرت شناخت رسانه را داشته باشند. بتوانند مفهوم کلی را تفصیلی کنند و به سوژه‌های عملیاتی برای ساخت برنامه کودک تبدیل کنند.

انقلاب اسلامی در همین نقطه متوقف است و اگر تا دو سه سال دیگر نتواند در این عرصه‌های جدی تولید علم کند، با سقوط جدی مواجه می‌شود! از داخل و خارج همه آمده‌اند ببینند این نظام تتوری‌پردازی دینی بر مبنای قرآن چطور حرف جدید می‌زند، چطور در مورد کودک و نوجوان نظر می‌دهد؟ الان دیگر بحث‌های مناظره‌ای دارد طرح می‌شود. مناظره‌های علمی که در آن معلوم می‌شود ما چند مرده حلاجیم. ما هم باید وارد عرصه‌های جدی و تخصصی شویم. کلاس‌های تخصصی برای علوم اجتماعی، روانشناسی، اقتصاد و... داشته باشیم.

سوره دخان سوره برنامه‌ریزی و ظرفیت‌سازی است، هر چیزی خودش می‌گوید من چه چیزی هستم و چه توانی دارم. خود مدیر می‌گوید من مدیرم. ما باید خودمان خودمان شویم، تا رسول مبین شویم و این یعنی شناخت ظرفیت خود و تلاش برای شکوفایی آن.

مدیر مسئول: فاطمه قنبریان

صاحب امتیاز: احمد رضا اخوت

سر دبیر: نعیمه پورصالحی

هیأت تحریریه: دانشجویان مدرسه قرآن و عترت علیهم‌السلام (کاشفیون)

وضعیت آماده‌باش!

دشمن رامی‌بینم، توهم می‌بینی؟

چه تحلیلی از آرایش نظامی و تدابیرش داری؟ نیازی به گفتن نیست که آنها خود را تدارک دیدند برای جنگی نرم که برنده‌تر

از صدها جنگ سخت است! سلاح آنها قلم است که در اشعارشان و فیلم‌ها و تصاویرشان قلب مسلمانان را نشانه رفته است. می‌خواهند با این دست توطئه‌ها چشم‌ها و گوش‌های جوانان ما را با سحر و جادوی رسانه‌شان بخرند. فکر کن تولید نسل از ما و تربیت و ساختن از آنها و بعد…! و ما در میدان جنگ دست خالی! صبر کن! ما حق نداریم ته خط را این‌طور بخوانیم و با این‌طور خواندن، دست و پا بسته شویم! ته خط رؤیت، این حقیقت است که وعده داده شده است: «نصرت خدا به مومنین می‌رسد و آنان به حقیقت فتح‌نائل می‌شوند» ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحَ وَ رَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِی دِینِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾

چه غایت باشکوهی. خدا با ماست و این یعنی همه‌چیز. با این باور حالا باید آجرها را طور دیگر چید. ما به سراغ قرآن می‌رویم و با آن زندگی خود را سروسامان می‌دهیم، نقاط ضعف و قوتمان را شناسایی می‌کنیم یا به عبارت دیگر ظرفیت‌های وجودی خود را بررسی می‌کنیم. اگر لازم است در خود ظرفیت‌های لازم را ایجاد می‌کنیم، برای این کار از قرآن مدد می‌گیریم که قلم را به دستان ما بدهد و چگونه قلم به دست گرفتن را یادمان دهد. به سراغ سوره‌ها می‌رویم و با آنها هم‌نشین می‌شویم. اجازه می‌دهیم ساعات بیشتری از روز ذهن ما با کلماتش

پیش‌خوان

خبرها از گردان امام سجادعلیه‌السلام حاکی است بعد از جلسه هفته جاری، تمرکز اعضای گردان بر روی آماده‌سازی نهایی تعدادی از کتابچه سوره‌ها خواهد بود. تا کنون حدود هفده کتابچه وجود دارد که هر چه سریع‌تر باید مراحل آماده‌سازی خود را برای تبدیل شدن به کتاب طی کنند.

اخبار واصله حکایت از تهیه بسته‌ای فرهنگی (حداقل لوح فشرده متناسب) جهت ایام نوروز دارند. افراد مدرسه و مرتبط با مدرسه می‌توانند در صورت آماده شدن این بسته فرهنگی، آنها را خریداری و به نزدیکان خود هدیه‌ای مناسب بدهند

شنبه <p>۳ اسفند ۱۳۹۲</p>	سال سوم	۷۵
۲۲ربیع الثانی ۱۴۳۵	شماره	

هفته‌نامهٔ فرهنگی، خبری — ۷۵

انس بگیرد، اتفاقات را از منظر سوره‌ها رصد می‌کنیم و حال هر چه که می‌بینیم را می‌نویسیم به نیت کشف سوء از بندگان خدا، به نیت تولید علم، به نیت فتح قلب‌ها و آشتی‌شان با خدا، به نیت الفت دادن بین مؤمنین، به نیت رشد فرزندانمان و سلامتی روح و روانشان، به نیت استقامت دادن به همسرانمان و… قلم هر فرد اسلحه اوست. پس لازم است جزئی از وجودش باشد، روزهای اول سخت است، کلمات شکسته شکسته ادا می‌شود، خطوط کج می‌روند، اما روزی می‌رسد که متن‌های برخاسته از قرآن مرده‌ای را زنده می‌کند. از قرآن و دانشجویش کمتر از این انتظار می‌رود که کلماتش اثربخش‌ترین کلمات هستی است. پس آماده شو و شلیک کن. مهم نیست چه سن و سالی داری، زن هستی یا مرد، در مدرسه از باسابقه‌ها هستی یا تازه واردی، راستش را بخواهی من هم تازه‌واردم ولی اینجا حال و هوایش طوریت که تازه‌واردها و آنها که از قدیم‌الایام مهمان سفره قرآنند همه با هم سر یک سفره می‌نشینند و هر جای سفره که می‌نشینی بهترین جای سفره است.

مهم نیست متن توصیفی بنویسی یا تبیینی، تمثیلی، تحلیلی، داستان، شعر و یا خاطره! هر طور که در جانت جاری شد، بنویس. تو هم به قدر وسع خود کاشفی و قلمت می‌رود که قلب دشمن یعنی شیطان را نشانه بگیرد و سوئی را از بندگان خدا برطرف کند. فقط یادمان باشد که درست است که ما تیر می‌اندازیم اما در حقیقت این ما نیستیم که تیر می‌اندازیم و خداست که تیر می‌اندازد ﴿وَمَا رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾. پس وظیفه از ما و نتیجه با خدا!

خداوند ما را با قرآن زنده بدارد و میراند به برکت صلوات بر محمد و آل محمد.

هر چه به پایان سال جاری نزدیک می‌شویم، تکاپوی افراد جهت انجام کارهای عقب‌مانده بیشتر می‌شود. یکی از پروژه‌هایی که انتظار می‌رود تا پایان سال بعد به ثمر برسد، آماده‌سازی تعداد لازم مربیان جهت فعالیت در خوابگاه‌هاست. برآوردها حکایت از آن دارد که برای یک حرکت مؤثر در این عرصه، ۱۶۰ مربی لازم است. همه باید آماده باشیم!

اخبار واصله حکایت از مراحل نهایی نگارش مایشنامه‌ای با مضمون سوره مبارکه نور دارند. این پروژه که مدیریت آن به عهده آقای خوشاوی فرمانده گردان امام حسین علیه‌السلام است، توسط آقایان دژبخش و اخوان نوشته می‌شود.

جهادنـرم

در ستایش آن‌ها که گیرنده ترند

هر وجودی که ورودی‌های بیشتر (گیرندگی بالاتر) درباره این عالم دارد، بیشتر نیاز به قوه عقل دارد و باید که به عقل رجوع کند. یک جورهایی این حالت، شمشیر دو لب است. اگر رجوع نکند، ورودی‌های متعدد وجودش سرگردان و رها و حیران دانه‌ها می‌گردند و می‌گردند تا این‌که راه به مقصد مطمئنی نبرده و به بیراهه می‌روند. «زن» آن وجودی است که گیرندگیش در عالم بیشتر است. زن آتنت ملکوتِ بالاست روی زمین! بعضی‌ها با فهم اندک خودشان سخیفانه می‌گویند خب زن احساساتی‌تر است! البته که ورودی‌های زیادش ابتدا تبدیل به احساسات می‌شود، چون اولین نقطه فهم از آنجاست. اما قرار نیست این آخرین نقطه فهم و تصمیم زن باشد. او نه اینکه محکوم به احساساتی بودن و دور بودن از منطق باشد! نکته اش اینجاست که هرکس بیشتر ورودی دارد، اتفاقاً بیشتر نیاز دارد تک تک داده‌ها را با عقلش تراز کند. هر که بامش بیش، برفش بیشتر!

شوکهش اینجاست که زن و گیرنده تر بود اما در نقطه حس گیر نکرد. همین که چیزی را حس کند، متمایل یا متنفر شد، در همان لحظه متوقف نشود. اتفاقاً صبر کند. حسش را تا نقطه ای که «معیار» است همراهی کند، حوصله به خرج دهد، مطمئن شود با معیار عقلانی درست یا نه؟ اینطور شکوه «عقیله» بودن یک زن، عالم را متعجب می‌کند.

گردان‌نامه

نیاز جامع‌ه به سندسازی ازگردان مالک وسلطان

هر جمعی که برای هدف واحدی گرد هم آمده و مجموعه‌ای تشکیل داده است و در جهت پیشرفت جریان و تحقق هدف خود تلاش می‌کند، نیاز به هماهنگی دقیق دارد. هماهنگی به گونه‌ای که تمام اجزا و زیرمجموعه‌های آن، زنجیروار و شبکه‌ای با هم مرتبط باشند، یکدیگر را یاری رسانده و تکمیل کنند، کار همدیگر را پوشش داده و درنتیجه ایجاد چنین

بیت‌به‌گستره‌جامعه ازگردان حضرت فاطمه علیهاالسلامسوره نور

بیت و حقیقت آن در هستی چنان فرامکانی و گسترده است که گستره آن می‌تواند به وسعت یک جامعه یا کل جامعه بشریت باشد.حقیقت بیت در هستی عبارت است از حريم، حصن و قرارگاهی که انسان به وقت نیاز به حفظ و دفاع از شرور و سکونت و آرامش بدان پناه می‌جوید.انسان فطرتاً از سویی طالب سکونت و آرامش است و از سوی دیگر جویای حصن است، بنابراین آگاهانه یا ناآگاهانه در جستجوی بیت و داخل شدن در آن است.

خداوند سوره نور را انزال کرد و آن را فریضه قرارداد تا به واسطه انزال آیات بیّن، بیتی به وسعت جامعه ایجاد شود. دست‌یابی به این بیت از طریق طیب شدن افرادجامعه آغاز شده، بیت‌های نورانی تشکیل شده،

• فاطمه سادات شیرعتمدارت

• سیده زینب رضوة کشمیرت

• فهیمة شهسوارت

شنبه <p>۳ اسفند ۱۳۹۲</p>	سال سوم	۷۵
۲۲ربیع الثانی ۱۴۳۵	شماره	

معجزه ابعاد

بُعد داشتن در زندگی خیلی مهم است. همه مخلوقات دارای بُعد خلق شده‌اند. خصوصاً انسان‌ها. بُعد به آدم‌ها کمک می‌کند نیازهای گستره خود را درک کنند. همچنین بستر و مقدمه وسعت دید، تفکر، روابط و … را برای انسان فراهم می‌کند. هر چه انسان ابعاد گوناگونی از خود را کشف و به ابراز و فعل برساند، از عمل صالح بیشتری برخوردار می‌شود.

بعدها مثل آسمان‌هایند در زندگی انسان‌ها. آسمان‌های هفتگانه که خود غُونه‌ای از غیب عالم را نشان می‌دهند، مَثَلِ ابعاد را برای انسان کامل می‌کند. هر آسمانی بر فراز انسان، قدرتی بر او می‌افزاید، ایمانش را بیشتر می‌کند و سرعت و بال حرکتش را گسترده‌تر می‌کند. آسمان بالای سر انسان‌ها تنها همین آسمان نیست. به همان علت که انسان خود را «ذو وجوه» می‌یابد. حتی همین دو بعد قابل درک، یعنی روح و جسم. ورود به هر بُعد یا مرحله‌ای «حیات»، و خروج از آن «موت» است و همه اینها بستری است برای انجام بهترین عمل.

افق هر بُعد از زندگی و شخصیت انسان، به افق آسمانی است که در آن قرار دارد. به آسمان‌هایت نگاه کن آن‌وقت می‌فهمی بال پروازت تا کجاها باید بپرد.

بیت‌به‌گستره‌جامعه ازگردان حضرت فاطمه علیهاالسلامسوره نور

بیت و حقیقت آن در هستی چنان فرامکانی و گسترده است که گستره آن می‌تواند به وسعت یک جامعه یا کل جامعه بشریت باشد.حقیقت بیت در هستی عبارت است از حريم، حصن و قرارگاهی که انسان به وقت نیاز به حفظ و دفاع از شرور و سکونت و آرامش بدان پناه می‌جوید.انسان فطرتاً از سویی طالب سکونت و آرامش است و از سوی دیگر جویای حصن است، بنابراین آگاهانه یا ناآگاهانه در جستجوی بیت و داخل شدن در آن است.

هفته‌نامهٔ فرهنگی، خبری — 75

نگاهش را از آنچه نباید، می‌پوشاند. پس طیب می‌شود. از آنجا که این بیت در پی تربیت انسان‌هایی است که در تمامی امور از رسول اطاعت کنند، اذن گرفتن را از طفولیت به فرزندانش می‌آموزد و خود هنگام ورود به بیت‌های دیگر اذن می‌گیرد و با آن‌ها اهل انس و سلام است.ورود مؤمن (خلیفه خدا) به اجتماع،منجر می‌شود که دیگران در کنار او «امنیت» بیابند و اگر خطایی از آن‌ها سرزد، آن‌ها را مورد عفو و صفح قرار دهد و اگر بهتانی به آن‌ها نسبت داده‌شد، آن را نه‌تنها منتقل نکند، بلکه آن را افک مبین بداند و مؤمن دیگری را از انجام این عمل زشت مبرا بداند. چرا که فحشا و منکر را امر شیطان می‌داند و اشاعه آن را پیروی از خطوات شیطان می‌یابد. مؤمن شدن جامعه، همان بیتی است که خداوند آن را به آنان که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، وعده داده است.